

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 — —
 Negyedévre . . . 2 — 50.
 Egy órára . . . 1 — —
 Egyes szám 4 kr.

lap szellemi részét illető minden köz-
 emény a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.)
 barmintve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Főter 1828. sz. K. Lajos könyvkereskedésében
 és a kiadóhivatalban. (Főter 1828. sz.
 alatt.)

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÓNYA.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Hirdetési díj:

Négy hasábolj perit sorát 5 kr. Nagyobb
 terjedelmű a többzetű hirdetések alkü
 szerint jutányos áron vesztnek fel. Bőlyög
 díj minden külön bejelntést 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
 újdonság sora 50 kr.

Nyilttéri közlemények minden perit sora
 50 krajczár.

Hirdetések fölvetésnek a szerkesztőség-
 ben és kiadóhivatalban. Főter 1828. sz.
 alatt.)

Kéziratok nem adnak vissza.

A cselekvés ideje.

(Sz.) A római katolikus püspöki konferencia abban állapodott meg, hogy a püspöki kar közös pásztorlevelelelet fog kibocsátani a papsághoz és a hívekhez, azoknak az egyházpolitikai törvényjavaslatokkal szemben elfogaladó álláspontjuk irányítása céljából.

Hogy mit foglal magában az a pásztorlevél, azt ma még biztosan nem tudjuk; de annyit gyanítunk, hogy az arra fogja felszólítani a papokat, hogy a polgári házasság megvalósítása ellen teljes erejükből küzdenek. Ezt pedig onnan gyanítjuk, mert a pásztorlevél szövegével Schlauch bitoros püspököt bízták meg.

Hát csak kezdjük meg a harcot a reverdás urak a király által is jóváhagyott javaslatok ellen. Magyarország összes felvilág-sult szellemü polgárait magukkal szemben fogják találni. Igen! A statisztikai adatok kézzelfogható módon bebizonyították, hogy az ország közvéleménye csaknem egyhangulag a kormány egyházpolitikája mellett foglalt állást. A hazában az összes törvényhatóságok közül egyetlenegy sem tiltakozott a reformok ellen és azok, akik a kormány támogatását e téren megtagadták, Magyarország törvényhatósági bizottságának tagjai közt — vagyis mintegy 30,000 ember között — alig vannak 500-an. Ez tehát törpe minoritás.

A nemzetre tehát nem támaszkodhatik a szabadelv haladás ellen állást foglalt katolikus liga. Nem támaszkodhatik az ország főuraira sem, mert a legkiválóbb nevü mágnások nagy többsége nyíltan a kormány javaslatait támogatja. E szerint még az sem bizonyos, hogy a főrendiház a javaslatokat mereven visszafogja utasítani.

Megtörténhetik, hogy a főrendiház többsége megszavazza, amit az ország csaknem kivétel nélkül követel. De tegyük föl, hogy az új eszmék áramlata nem képes behatolni a nemzeti muzeum r giségltáranak szomszédságában ülésező

főrendiház megcsontosodott tradícióin keresztül a felsőházi többség lelkébe. — Még akkor is vajjon az következik-e ebből, hogy a kormány, a képviselőház és a nemzet közvéleménye a makacs főrendiház akaratának igájába hajoljon?

Nem! Sőt ellenkezőleg; ha a főrendiház visszautasítja az egyházpolitikai reformjavaslatokat, csak akkor következnek igazán a cselekvés ideje.

Vizsgáljuk csak a lehetőség következményeit.

A javaslatok a képviselőház asztalára kerülnek. A képviselőház óriási többsége azokat elfogadja. A főrendiház ellenben a javaslatokat visszaküldi. Ekkor a képviselőháznak kötelessége azokat újból megszavazni. Tehát megint a főrendiház fóruma elé tognak jutni másodsor is. A főrendiház tegyük föl, másodsor ismét visszautasítja a javaslatokat.

Mi következik ebből?

Talán az, hogy a képviselőház hátráljon meg? — A világért sem! Hanem igenis következik az, hogy az egyházpolitikai reformjavaslatok mellé még egy rendkívül sürgős javaslatot kell csatolni: a főrendiház teljes átalakításának reformjavaslatát.

Mert ha a főrendiház elég merész lenne magát az egész nemzettel konokul ellentétbe helyezni, akkor csak egy kötelesség várhatna a képviselőháza: a fekélyes, beteg testrészt mindenáron kímetszeni a nemzeti alkotmány testéből. Vesszen a főrendiház, de éljen a nemzet! Ez válnék akkor minden jó hazafi jelszavává.

És a cselekvés idejének ütne a tizenkettedik órája. Ha nem lehetne az egyházpolitikai reformokat életbe léptetni a főrendiház hozzájárulásával, akkor életbe kellene azokat léptetni a főrendiház mellözésével. Vissza a visszautasított javaslatokat kétszer, háromszor, ha kell tízszer is a főrendiházhoz, míg végre vagy a főrendiház észrehoz és a nemzettel tart, vagy pedig a király belátja, hogy a törvényhozás becsületes

működésében a főrendiház mai szervezetével csak mint bontó akadály szerepel, tehát lerombolandó.

Ime, ez a sors várhat már a legközelebbi jövőben a főrendiházra.

A cselekvés ideje kezdődött: Wekerle Sándor miniszterelnök fölemelt ível, nyugodt lélekkel terjesztette be egyházpolitikai reformjavaslatait: megfogott azok valósulni, ha lehet a főrendiház támogatásával, ha kell, a főrendiház nélkül.

Országgyűlés.

Országgyűlés. A képviselőház tegnapi ülésén br. Bánfy Dezső elnök bejelentette, hogy Krisztics horvát-dalmát képviselő meghalt.

A haláleset alkalmából a ház részvétét jegyzőkönyvileg örökölte meg.

Azután Bessenyei Ferencz terjesztette be a közoktatási bizottság jelentését a szabad vallás gyakorlatról szóló törvényjavaslatról.

Gromon Dezső felelt Olay egy régebbi interpellációjára.

Majd az 1894. évi állami költségvetés tárgyalása következett.

Barabás Béla képviselő azt fejtegeti, hogy a magyar nemzet elnémtesedett.

Apponyi Albert gr. kijelenti, hogy a kormány reformjainak keresztül-vitelében nem bizik. Birálatait fentartja. Öt az eddigi javaslatok bizalmatlansággal töltötték el.

Herman Ottó sujtó szavakkal itéli el az anarchista gyilkosságokat. Ezeknek — úgy mond — csirái nálunk is megvannak — míg a becsület legfőbb megvédője a kard.

Ezután Drakulits tartott egy hazafias nemzetiségi beszédet. A nemzetiségi törvényt sérelmesnek jelentette ki.

Végül Wekerle Sándor miniszterelnök beszélt.

BELFÖLD.

A házassági perrendtartás. Szilágyi Dezső igazságügyminiszter a házassági bírakodásról szóló eljárás tervezetének szerkesztésével dr. Plósz Sándor egyetemi tanárt és több más jogtudóst bizott meg. A javaslatot elkészülte után az igazságügyminiszter egy ankktelele fogja terjeszteti.

A vallás szabad gyakorlata. A képviselőház közoktatási bizottsága keddi ülésében terjesztette be Bessenyei Ferencz előadó a vallás szabad gyakorlatáról szóló törvényjavaslat dolgában készített jelentés-

ilyen, s az asszonyok helyzete másutt nem fenyegebb. S az én kis lapomat se bántásik annyira. — Hiszen tudják edes hölgyeim, hogy limonádé az egész világ, hogy manapság nem történik semmi. Peter nem veri agyon a korcsmában Pált, elkecseregett emberek nem mondanak bucsut az életnek, hanem huzzák a jármot tovább, romantikus ifjak sem szöktetik meg lanykájukat, szóval nem történik semmi. S a vaskalyha! Higgyek el kérem, hogy a szegény vidéki szerkesztők mentő hajszala a hirdetés.

S hogy nem volna a mi városunk elég élénk!? Most is készül az ifjuság egy nagy fenyes . . . Pszt. Majd elszóltam magam.

Az asszonyok körül fogtak Fellegesit.

— Nem, nem tehetem edes hölgyeim. Titok! Titok!

— De edes Fellegesi ur! rimádkodtak az asszonyok.

— Jó, jó, megmondom — suttogeta Fellegesi, de köztünk maradjon.

Egész khórust képezt a sok »Hallgatni fogunk.«

Fellegesi közéjük ült egy kis alacsony székre, s halkán beszélni kezdett:

— Tudják edes hölgyeim, nagy, fenyes balra készül a fiatalság. Lesz kivilágítás, tűzolto-zene, cotilhon, kitünően összeállított táncrend, buffet, s sok, sok, elegáns fiatal ember.

— Köszönöm az ilyen fiatal embereket, szól a kis Ecsediné — vasarnapi táncosok.

— Oh nem edes hölgyeim, cs-alódnak. A fiatal emberek közül többek között itt lesz a város ura, a fiatal Szilvassy gróf, ki az özi vadászatokra jött le először ösi birtokára.

— Ah a gróf! hangzott a női ajkáról. Mondja, látta már? Szép ember? Ugy-e szöke?

— Láttam tavaly, mikor az »Ébredés«

vezetet. A bizottság gróf Csaky Albin közoktatási miniszter, Kiss Albert, László Mihály, Farbaky István, Banó József és Sreter Alfred néhány megjegyzése után érdemleges módosítás nélkül elfogadta a jelentést és megbízta az előadót, hogy a jelentést és a bizottsági megállapodások alapján újonnan szövegezett törvényjavaslatot a képviselőház elé terjesztse. Schwarcz Gyula elnök a bizottság nevében köszönetet mondott az előadónak a jelentés szerkesztéséért és a bizottság tagjainak élénk helyeslése mellett üdvözölte a minisztert a törvényjavaslat előterjesztéséért.

KÜLFÖLD.

Szerbia pénzügyi gazdalkodása. Szerbia (őhitelezői a bécsi Ländlerbank és a Berliner Handelsgesellschaft, tekintettel Szerbia pénzügyi adminisztrációjának zavarosságára és rendezetlenségére, kijelentették a szerbi kormányk, hogy az allami pénzkészletét állandóan ellenőrizni óhajtják. Mint Belgrádból írják, a szerbiai kormány az állandó felügyelet kényelmetlenségeinek elkerülése végett közvetítő indítványt terjesztett a nevezett pénzintézetek elé, melyeket el is fogadtak. E szerint Vuics pénzügyminiszter a legközelebbi napokban bizottságot köteles szervezni, mely a szerb állam pénzügyi adminisztrációjának modern átalakítására és az ellenőrzés reformjára vonatkozólag tervet fog készíteni. E terv alapján azután a kormány törvényjavaslatot terjeszt a skuptsina elé. A bizottságban a Ländlerbank és a Berliner Handelsgesellschaft is képviselve lesznek.

József Ágost főherceg Betlehemben. József Ágost főherceg feleségével, Augustia hercegnővel a karácsonyi ünnepekre Alesuthra igérkezett. Ujabbán azonban megváltoztatta ezt a tervét. A szent éjszakát Betlehemben tölti. Most még Kairóban tartózkodik.

Az urhatnáság.

(—d.) A társadalmi bűnök nem legcékélyebbiké az urhatnáság. Régebb időkben a politikai válaszfalak társadalmi válaszfalat is képeztek. Nemesak, hogy a főlebbvaló osztályok fentartották az alsóbbak részére a korlátokat, de maguk az alsóbb osztályokba tartozók is megelegetve, sőt büszkékedve a maguk állásával, nem óhajtottak másnak látszani.

A nemes és városi polgár külön-külön tartott arra, hogy ő nemes, hogy ő eme vagy ama szab. kir. város polgára, nem hogy egyik a másikként igyekedett volna feltűnni, de nem cserélt volna vele; egyik a másiknak sem szo-

szerkesztőségében dolgoztam. Akkor volt neki az a híres párbaja s egy hírlapi nyilatkozat miatt kereste fel a szerkesztőséget. Szép, ideális szép ember. Hatalmas term t, egy modern Hercules. Ha nő volnék, utána bomlanék. Megeskölném még a lába hegyét is.

Az elzülött kapott poétát majd agyon szorongatta a sok élni vágyó asszony. — A fiatal asszonyok örültek a kis szórakozásnak, a mamák úgyesen összeállított bál ruháról gondolkodtak s a lányok pedig örömmel gondoltak az első balra.

II.

Az összetöppörödött ránczos kerpü asszony közelebb húzza szeket a varrógéphez.

— Hogy megszégyenítette leánya azt a sok fiatal embert.

A szép szöke leány elpirult s eszébe jut a tegnapi bál, a tegnapi diadal. Majd elszápad egy kisse, mikor arra gondol, hogy hogy ült a kivilágított terem egyik sarkában anyjával és Bélával. A cigányok beharangoztak a négyeshez s ő neki nem akadt táncosa. Béla nem szokott táncolni. A sok fiatal leány kéjjel forgott körül a nagytelemn. Hogy irigyelte őket, szerelt volna mezhalmi szegényében. Ekkor oda jött a gróf:

— Szilvassy gróf vagyok. Szabad kérem egy táncra.

Örömmel táncolt. A zene ütemei sebezsebbek lettek s ok táncoltak, táncoltak tovább. A keringő véget ért s a gróf helyére vezette. A mamák arca elsárgult a méregtől s a lányok legyezőik mögé rejtették boszszankodásukat. Következett a csárdás. Szilvassy ismét vele táncolt. Eszeveszett, bolond tánc volt. A faradságtól s a fénytől elszédült s Szilvassy mellére hajtotta fejét. — Béla megkoczkáztatta:

— Elég lesz már talán Irén ?!

A „DEBRECZEN” TARCZAJA.

Magasba.

Írta: **Kacsér Vilmos.**

I.

Az uszonnának vége. A piros főkötös pesti szobalány, s a borotvált képü inas, kinek livróján ott diszelgett az Erdősék címere: feher nyul, zöld mezőben — ledorták a czimeres edényeket. A hőbeszédű Erdősné néma helyesléssel nézte a csinos szobalány ügyes mozdulatait, s örömmel gondolta el, hogy milyen kitünően sikerült a mai uszonna. A gesztenye-pirée remek volt, hát még a crème, s a ludmájástétom. Milyen jó étvágygyal evett a kis Adamovits, a fiatal megyei aljegyző, a ki igen jó parthie. 5000 hold betablatatlan temesi föld néz rá. S az agglegény királyi ügyésznek milyen megelegetés sugárzott le szikár arczáról az uszonna alatt. Ilyen uszonnákkal lehet férjhez adni a leányokat.

Megsimítja puha bársonyos kezeivel hajporozott frizuráját, az Ilka félre csuszott pelerinjét helyre igazítja, megszorítja a Malvinka nyak-ekét, s egy elegáns mozdulattal, melyet Pesten a nemzeti színházban sajátított el — leül a chaise-longnera, a női társaság középpontjába, melynek ő az élető eleme, s megkezdődik a szó-malom.

Gyalázzák a kis alföldi várost, hol nincs színház, semmiféle szórakozás nem kínálkodik, hol a fiatal asszony majd halálra unja magát.

— Milyen limonádé város — mondja a kis Ecsediné. Semmi elevenség, semmi élénk-ség. Katonaság sincsen. . . .

— De hiszen mar azt jól rendezték el

odafenn a kegyelmes urak! — szól a szomszéd-szobában a kopaszodó Ecsedi, ki már szinte látja a vele szemben lévő tükörben a szarvakat.

Ecsediné lorgonját szeméhez véve, gunyosan mosolyog, s éles hangon folytatja:

— Oh a férj urak könnyen beszélnek. Hazajönnek ebédre, s alig hogy lenyelik az utolsó falatot, már mennek a kávéházba. Kávéházból egy kis időre a hivatalba, s onnan aztán a kaszinóba, honnan haza sem jönnek, ha nem kényszeríténé őket az éhség, meg nem csabítaná az izletes vacsora. Az asszony meg dolgozik, fáradozik egész nap. — Hát helyzet ez?

Egy pár perczre szünetel a malom. Aztán a háziasszony veszi át a szót.

— S az irodalmi viszonyok! Egy hetilap jelenik meg egy új terjedelemben, a melynek harmada arról tudósít bennünket, hogy Balmaz-Ujvárosban egy disznó a tilosba tévedt, a másik harmad a gabona, paszuly, s a kukoricza helyzetéről beszél, s a harmadik bonneok, használt vaskalyhákat és uraságoktól levett férfi-ruhákat ajánl.

S nagy nevetéssel és elegáns nonchalancel dől hátra a chaise-longneon.

A szomszéd-szobából, a kvaterkázók közül bejött a hölgyekhez az elzülött poéta: Fellegesi Aurel, a »Szilvási Hírkürt« szerkesztője. Fekete kabátja ragyogott a sok kefélestől, s erősen kikeményített ingét szinehagyott nyakendő takarta. Nagyon kirit az elegáns, jókedvü társaságból, s csak az rt volt hivatalos az uszonnára, hogy lapjában részletesen referaljon arról.

A háziasszonyhoz lepet, s nyakkendője csokrát babrálva, elkezdett beszélni:

— Oh edes hölgyeim, ne itéljék el annyira ezt a kis városi. Minden vidéki város

TE
slegét
és bársony-
bocsátja
áruba,
szolid árúban (nem
548) 1—3.

ÁNOS
GEDEON).
YÉRPIACZ.

üzletét

alatt folytatni fogom.
e téren ugy a vidéki
lyben, Kardos L. üz-
alataim s szakismere-
vőim teljes bizalmát

nehai Sárközy G.-féle
kkeket

kiarúsítom.

LODEN
ESI FORRÁS
UDOLF

BAN (Tiro) Rudolfstrasse 4. sz. a.
vizmentes téli öltönyök
sek nagy választékban.
ól méterenkint is elárúsítva.
bermentve.

ék, valamint

rsa

kásait, sem öltözetét utánozni nem kíván-

zsellér azon tudatban nevedkedve, mint mond-

Másképp lett az a liberális elvek győzel-

Ugy, mint minden jó, nem ment attól,

A legnagyobb baj, hogy igen sokan nem

Nemely mesterember a leányát igen

A kisasszony leány nem szívesen megy

— Még csak jegyesem és már is zsar-

S aztán jöttek a többiek. A jeunesses-

— Ejjnye, de helyes kis lány!

S neki ez olyan jól esett. Elégtétel volt

Békássyné megsimogatta Irén haját:

— Szép vagy édes leányom, nagyon

szép!

Nézi, nézi leányát, mint az éhes a táp-

— Mikor kis gyermek voltál, elnéztünk

— a mint az udvaron játszottál. — Mindig

mondta, hogy nagyságos asszony lesz a leá-

nyunkból.

— Édes anyám!

— Bizony leányom nagyon megtetszet-

tél a grófnak. No de nem is talál több ilyen

lányt, a milyen te vagy. Nem is állunk mi

olyan nagyon a gróf alatt, leányom. Régi ne-

mes család a Békásy. — A nagybátyád —

János bátyám — temesi alispán volt. Mi sem

voltunk mindig ilyen szegények édes leányom.

Hat lovon jártunk. Sereg ember evett az asz-

ta'unknál. Aztán itt hagyott édes apád. Egy

csomó adósság volt az örökség. — Be voltak

ablazva a földet, s csak az volt a miénk, a

min háltunk. — Azt is kihuzta alóltunk a

zsidó!

S az asszony a multa gondolt.

— Vege a nyomoruságnak édes leányom.

Látom én jól, hogy Szilvássy utánad bomlik,

nem tud az nélkül megélni. Grófné leszsz.

Sereg eseléd várja a parancsodat. Ugy-e, nem

kergeted el majd az édes anyádat?

Irének lehajtja fejét. Jól esett neki az any-

ja hízeltése, s elismerte, hogy szebb ember

Szilvássy Belánál, elegánsabb is, kényelmesebb

a kik valóban tudományos pályára valók, te-

A szüle, kit részint a maga urhatnám-

Az urhatnámosság nemcsak a'ant, de fő-

legb'is, nem kevésbé szedi a'ldozatait: mert min-

den osztályban vannak sokan, kik többnek

akarnak feltűnni, mint a'nik valóban, a' kik a

vagyonosabbak és legvagyonosabbak számára

szánt dolgokat a'ldozatul, mert ezeket kevésbé

marább esnek a'ldozatul, mert ezeket kevésbé

ellenőrizheti a' körülálló társadalom, — azt

hívén, hogy „jogosan” él vagy viselekedik így

vagy amugy, eme vagy ama család.

All ez különösen nagyobb városokban.

De annál nagyobbak a meglepetések, a va-

gyoni és erkölcsi bukások.

E társadalmi baj orvoslását csak a jó-

zanabban gondolkozók jó példájától, ósztinte

szókimondásától remélhetjük: nem attól, hogy

a másiknak mondja meg szemébe hibáját, ha-

nem a mi, némelyeknél tagadhatatlanul ne-

hezebb amannál, hogy t. i. megmondja: „ked-

ves barátom, kedves feleségem vagy gyerme-

keim, én ezt nem tehetem.”

Legyen nyugodt, ha ezt még oly bizal-

masan mondja is, megtudja más is s a ma-

sodik már bátrabb, a harmadik még bátr-

rabban fogja ugyanazt megmondani. Egy má-

sik eszközt a nevelésben s különösen a nő-

nevelésben véltünk feltalálhatni s a nevelők a

Az országos törvénytar szerkesztősege az

1893 XXVII. törvenczikket megküldi. Kihir-

dettetik.

A belügyminiszter körrendelete a köz-

használatu törvényhatósági távbeszélő hálóza-

tok létesítése tárgyában: egyszerűen levéltár-

ba tétetik, miután a vármegye közsegei ré-

szint távirddával, részint pedig távbeszélővel

már is össze vannak kötve.

A belügyminiszter Schuk József okleveles

gyógyyszerész részére H. Bözörmenyben önál-

ló személyes üzleti jogu gyógyszerár felállít-

hatását engedélyezi. Lé v a y Márton sze-

rint fel kellene vllagosítani a miniszert, hogy

az első jelentkező nem Schuk József, hanem

Ercsey Gábor volt, az osztó igazság szerint te-

hat utóbbinak kellett volna az engedélyt

megadni.

R a s ó Gyula alispán kijelenti, hogy a

miniszternek Schuk József volt az első jelent-

kező s felesleges lenne a miniszterhez fölírni,

mert az hozott intézkedését — a szabályok

szertit — már ugy sem változtatná meg.

Ij. L e n g y e l Imre az ellen a felfogás

ellen emel szót, mintha a miniszter csupan

azért adta volna Schuk Józsefnek az enge-

délyt, mert ez először kérvényezett. Ha ez így

állna, akkor ő még most beadná a kérvényt

valamelyik unokája részére, a melyikből pati-

U z o n y i Imre megyei pénztárnok le-

mondása elfogadtatik s részére a nyugdíj ki-

szolgáltatik.

U z o n y i Imre 23 éve áll a vármegye

szolgálatában s mindig a legpontosabb tiszt-

viselők közé tartozott. A múlt hó 18-án esz-

közölt pénztár-vizsgálatnál azonban 750 frt 33

1/2 kr hiányt találtak a kezelése alatt levő

pénztárban. Ezt az összeget ő még a mondott

nap délutánján befizette a pénztárba s nov.

21-én a pénztárt teljes hiány nélkül átadta a

megbizott helyettes pénztárnoknak.

Miután e szerint a vagyoni felelősség k-

mondására szükség többé nincsen, Uzonyi I.

ellen a megindított feyelmi vizsgálat be-

szüntettetik.

A vármegyei betegápolási pénztár részére

az 1894-ik évre 1% pótdadó megszavaztatik.

Lapunk zártakor a csendes hangulatu köz-

gyüles még foly. A tárgysorozatra föl vannak

véve az egyes vármegyék atiratai is, (egyház-

politika támogatása, nemzetellenes igazgatások

megfékezése, — h a r m a d i k e g y e t e m,

katonai levelezések, párviadokok elleni intézke-

des, Jokai ünnepegy, vármegyei közigazgatás

államosítása, förendíház ujja-alakítása stb.)

de ezeknél se várható nagyobb vita.

Határidő-naptár.

- Találkozó szerdán és szombaton d. u. a Gőnczy-egyesület Otthonában.
Sétahangverseny a Margit-fürdőben minden vasárnap d. u.
Szállási előadások kezdete este 7 órakor.
Decz 14. A debreczeni dalegyet dalestélye a Margit-fürdőben.
Decz 15. Hajdúvármegyei közgyűlése.
Decz 16. A Csokonai-kör felolvasó estélye a városi akadémia nagytermében.
Decz 17. A debreczeni eszmadia társulat táncvizsgálma a „Korona” vendéglőben.
Decz 18. A Fröbel-egylet tombola estélye.
Decz 19. Domokos Kálmán felolvasása a gazdasági akadémiában. Este 1/2, 6 ó.
Decz 20. Guttenberg Pál felolvasása.
Decz 21. Schaf János próbájaja a Korona-vendéglőben.
Decz 22. A debreczeni helyi vasut r. társaság rendkívüli közgyűlése a városi akadémia nagytermében. D. e. 10 ó.
Decz 23. A hajdúváradasat a Halápon.
Decz 24. A kereskedő ifjak dalkörének dalestélye a Margit-fürdőben.
Decz 25. Esküdtészeki tárgyalás a debr. kir. törvényszék előtt.
Decz 30. A Zion-egylet táncvizsgálma a Margit-fürdőben.
Decz 31. Az „István” gőzmalom munkásainak Szilveszter-estélye a Margit-fürdőben.
Jan. 10. Békassy László felolvasása a gazdasági akadémiában. Este 1/2, 6 ó.
Jan. 17. Kerpely Kálmán felolvasása a gazdasági akadémiában. Este 1/2, 6 ó.

Hajdúvármegye közgyűlése.

Debreczen, decz. 14.

Hajdúvármegye törvényhatósági bizott-

sága — gróf Degenfeld József főispán

elnöklete alatt — ma d. e. rendes közgyűlést

tartott, mely közepesen volt látogatva.

Gróf D e g e n f e l d József üdvözlően a

bizottsági tagokat, lelkes szavakkal emlékszik

meg József főherczeg honvéd-lőparancsnoki 25

éves jubileumáról. József főherczeg, József na-

dor fia iránt — ugyanazt megmondani. Egy má-

sik eszközt a nevelésben s különösen a nő-

nevelésben véltünk feltalálhatni s a nevelők a

társadalomnak és a hazának e téren is nagy

szolgálatot tehetnek.

Ezt után áttérték a napirend tárgya-

lására.

Olvastatik az alispáni idős z a k i

j e l e n t é s, mely minden megjegyzés nél-

kül tudomásul vétetik.

— Tessék gróf ur ebbe a karosszékebe,

tessék. Odatolja a kopott, — foltozott karos-

megöli magát. Vissza akar térni, — de ismét

hallja: — Bukott leány vagy, öld meg magad!

Belefekszik a puha, sima ágyba.

Egy részeg ember rekedt éneke hallat-

szik. A Tisza felveti a holtestet s aztán fo-

lylik tovább, lassan, csendesen...

Csipkés Katicza.

— Elbeszélés. —

Irta: M. Fagyas Etelka

(Folytatás.)

S bizony h a Katicza, az ő szép ünnepi

parasztruhájában ment volna, a mely neki

olyan jól állt; s ha nem lett volna különösen

az utóbbi időben oly igen ratartó, hát bizony

igazza is vált volna, a mit mondott. Csak hogy

most nem ugy történt a dolog.

A mint Katiczát, az ő tunikás, fehér

csipkés ruhájában belépní látták, a lakodal-

mas házba, hova csak az apja kedvéért hívták

meg, jobbról-balról hallhatta a félhangos sut-

toágásokat.

Hogy miért tették ezt, mindjárt meg-

mondjuk.

Az utóbbi időben Katicza ezekkel is, va-

lamint a leányokkal, habár nem is annyira

fitymálva, de mégis igen büszkén bánt el. Se

tette, se vette a legjobb módú paraszt legé-

nyeket is, mert hisz arról almodott, hogy ő

tekintetes asszony lesz. Ezek után persze, noha

igen tetszett neki a kis Katicza, szintén in-

gyább visszahuzódott tőle, semhogy lehagyták

volna magukat tőle nézetni.

Azon első két táncmulatságban, melyre

Katiczát szülei eddig elvitték, meg csak meg-

pörgettek egy kicsit. De most, hogy hallották,

Jan vendéglőbe
Jan delmi akad
Jan termében
Feb akadémia
Hat hónap
Ann mura tá
Ügyvéd
tűnik a
téből:
180/1892
A G
bírosága
Goldham
fegyelmi
vetkezőle
Gö
Albert ve
Ügyvéd
pontjába
nek kím
gyakorias
tetik. Ez
nevének
zékbe
nagyvár
rendelt
Pa
büntette
ügyben
lason m
jelen, n
telenne,
kárt is
tása mi
nem vol
Pa
nemcsak
az 1874
körülír
tet is t
pontjáb
Mert m
vonta n
tek s a
det meg
del szer
Mi
mulasz
ügyved
sította
nem tu
elmaras
keltett.
Ezen
lott üg
véd mi
nek kez
mint b
megker
debrec
visszav
rendelt
K
gyelmi
ülésebb
E
ott jóv
kamara
S a k
mely a
lenik.
került
R i s l
mely r
doma
most g
mily n
targya
nak fö
vesébi
magáé
dai, T
Püspö
dieser
repló,
volna.
— Szépen kérem, nem jönne velem egy
fordulóra? szolt a legény.
— Már hogys ne, — felelt Katicza, —
ha idáig senkivel se mentem, hát magával csak
nem fogok menni.
— Azt hitte Katicza, hogy a legény majd
erre öszetett kézzel fog neki rimázkodni, hogy
csak menjen vele s ekkor aztán el is ment
volna. De biz a Pista gyerek, a kinek már ugy
is sok borsot tört volt az orra alá, felhábo-
rodva, hogy még most is ugy bánik vele ez a
leány, mikor ő csupa jó szivből közeledik
hozza, sarkon fordul és ott hagyta.
Ne neked Katicza, most már még ez is a
faképnél hagy!
Szégyenletében és haragjában alig tudott
hová lenni! (Folyt. köv.)

